

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er glad for den debat, for den viser jo, at der virkelig er brug for debat, og der er sikkert brug for meget mere. For det tager åbenbart lang tid, før man forholder sig til virkeligheden, i hvert fald i oppositionen, når det gælder, hvad det egentlig er, der er op og ned.

Jeg vil lige sige til hr. Ole Sohn og hr. Nicolai Wammen, at da man i 1998 havde den samme ledighed, som vi har nu, så lempede man ikke, så strammede man op. Da sagde man, det er et problem, så vi strammer op. Og SF støttede den daværende regering i, at nu skulle man stramme op. Det var nemlig hele pinsepakken.

Nu har vi den samme ledighed. Vi vil noget helt andet. Vi vil slække for at gøre, hvad vi kan, for at vi får et skub i opsvinget. Og det er man så negativ over for. Det er jo sådan en mærkelig dobbeltsidig holdning.

Men som debatten afslører, er det hovedproblemet, vi har, den socialistiske tankegang – og måske er dette det sidste sted i Europa, hvor den egentlig kan være forankret – nemlig denne opfattelse af, at det er staten, der ejer folks løn; folk arbejder for staten, og det, folk tjener, er først og fremmest statens penge.

Hr. Nicolai Wammen siger, at vi bruger 9,9 mia. kr. Nej, så må jeg bede om, at man læser den lille publikation, vi har lavet, som er pæn og nydelig: »Flere i beskæftigelse – lavere ledighed«. For det, der fremgår, er, at vi bruger 2,5 mia. kr. til investeringer, staten bruger 2,5 mia. kr. til investeringer. Vi bruger næsten 0,5 mia. kr. yderligere til uddannelse af korttidsuddannede, hvad enten der er tale om ledige eller folk i arbejde. Vi bruger 410 mio. kr. mere centreret omkring de ældre, og med andre ting bliver det godt 0,5 mia. kr. Det bruger vi. Så bruger vi ikke mere. For vi opkræver det ikke. Så der er ikke tale om, at staten bruger det; der er tale om, at det er de private husholdninger, der får mulighed for at bruge deres egne penge.

Med hensyn til effekten, man taler om, altså hvad der giver mest beskæftigelse, er det sådan, at Nationalbanken har sagt: Der er ikke brug for noget. Men det, vi er kommet med, er ansvarligt. Det er inden for det, der er plads til.

Overvismand Peter Birch Sørensen siger, at det her kommer for tidligt. Den tidligere overvismand Vadstrup siger, at det kommer for sent; det har han altid sagt. Men om det aktuelle siger man, at det enten er unødvendigt, eller at det kommer for tidligt. Vi mener, at det kommer lige tilpas, for det er med til at bidrage til at skubbe

det opsving, der er på vej, så færrest mulige er ledige.

Kl. 12.40

Om virkningen, altså antallet, der kommer i arbejde, vil jeg blot sige, at det jo er den vurdering, der har ligget: Hvad er der plads til i kapaciteten? Hvordan kan vi få den bedste udvikling? Hvad er der egentlig plads til i ressourcerne?

Det er det, der er grænsen for, hvor meget vi mener man kan gøre, både på investeringssiden og i øvrigt med hensyn til andre effekter i beskæftigelsen, for ellers kommer vi over den barriere, hvor man ikke længere vil sige, at det her er ansvarligt ud fra det økonomiske råderum, man har.

Når Det Radikale Venstre ved fru Vestager mener, at man skulle bruge mere, vil jeg sige, at jeg går ud fra, at der stadig er en opfattelse af, at der er en grænse for væksten i det samlede offentlige forbrug. Det går jeg ud fra stadig er gældende for Det Radikale Venstre.

Det, der siges, er jo, at vi ikke vil være med til forskning, innovation og udvikling. Jo, altså vi har lavet en megainsats, i øvrigt sammen med Det Radikale Venstre, for at fylde op i det gab, den tidligere regering efterlod. Så har vi en fond til fremtidsforskning på 16 mia. kr., hvor Det Radikale Venstre har sagt: Vi vil ikke være med. Og det er en ærlig position at indtage, men det er den melding, vi har fået. Så det må altså løses på anden vis, for regeringen ønsker at sikre penge til forskning.

Så siger fru Margrethe Vestager, at vi har skåret ned. Altså det, der er tale om, er, at der er flyttet rundt på stillinger, men der er altså mere end 10.000 flere offentligt ansatte i 2003, end der var i 2001. Så de nedskæringer, man taler om, er altså, at der er ansat 10.000 flere. Vi har over de offentlige finanser bidraget til, at der er endnu flere offentligt ansatte, og at man er i stand til at give en bedre service og også at bruge flere midler til service.

Så kommer vi tilbage til hr. Ole Sohn, som efterhånden forholder sig til tallene ligesom hr. Villy Søvndal gør – i øvrigt jo fra den samme politiske gruppering – nemlig, at det er nedskæringer. Jeg har meget svært ved at forstå, at det, at vi bruger flere penge end nogen sinde før til ungdområdet, til ældreområdet og dem midtmelem, kaldes nedskæringer.

Hr. Ole Sohn har aldrig nogen sinde lagt stemmer til en tidligere regering, der har brugt så mange penge i alt på offentlig service som